

În șanțuri

George Coșbuc

Burcel în șanț muri strivind
O tigvă păgânească,
Șoimu-n redan căzu răcnind:
Moldova să trăiască!
Curcanul cel voinic și bun,
El, Peneș, spune-acestea,
Dar n-a spus tot. Eu vreau să spun
Deplin acum povestea.

Burcel era oltean, un pui,
Ajuns din întâmplare
Între flăcăii din Vaslui,
Viteaz minune-mare.
Iar când muri, strivind în șanț
O tigvă păgânească,
Strigat-a bietul dorobanț:
Muntenia să trăiască!

Burcel și Șoim, trăsniți în zbor
Căzură-n șanț deodată;
Strigând deodată țara lor
Cea-n două despicață.
Alătura de ei gema
Căzut și căpitanul,
Izbit de moarte se trudea
Cu ochii-nchiși sărmanul.

El auzise pe cei doi
Ce spuseră-n cădere,
Și jalnic se înălță-n noroi,
Privindu-i cu durere.
Și zise-apoi: O țară e,
Cum una ni-e mânia!
Muntenia, Moldova ce?
Trăiască România!

Atunci și Șoimu și Burcel
Cu fața înseninată
Priviră lung și-adânc la el,
Și-au tresărit deodată.
Spre-același loc, spre nord privind,
Și sus apoi, tăria,
Toți trei strigar-atunci murind:

POEZII ONLINE

Trăiască România!